

Szczecin, dnia 5 października 2017 r.

Prezydent Miasta Szczecina
Plac Armii Krajowej 1
70-456 Szczecin

WNIOSKODAWCA:

NIP:

REGON:

KRS:

reprezentowana przez

- Rodzaj Wnioskodawcy:** osoba prawna
- Status Wnioskodawcy:** podatnik
- Organ podatkowy właściwy dla Wnioskodawcy ze względu na sprawę będącą przedmiotem interpretacji indywidualnej:** Prezydent Miasta Szczecina
- Przedmiot wniosku:** stan faktyczny
- Liczba zaistniałych stanów faktycznych:** 1
- Liczba zaistniałych zdarzeń przyszłych:** 0
- Rodzaj sprawy:** podatek od nieruchomości
- Przepisy prawa podatkowego:** art. 1a ust. 1 pkt 1, art. 2 ust. 1 pkt 1 oraz art. 6. ust 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych
- Cel złożenia wniosku:** złożenie wniosku
- Opłata za wniosek:** 40,00 zł
- Sposób uiszczenia opłaty:** na rachunek bankowy
- Sposób zwrotu nienależnie pobranej opłaty:** zwrot na rachunek bankowy

WNIOSEK

o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. 2017 poz. 201 ze zm.) („Op”), w imieniu :

(„Wnioskodawca” lub , , działając w ramach prokury łącznej, niniejszym wnosimy o udzielenie Wnioskodawcy pisemnej interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego, a w szczególności przepisów art. 1a ust. 1 pkt 1, art. 2 ust. 1 pkt 1 oraz art. 6. ust 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych („UPoI”).

Na podstawie art. 14b § 3 Op, w imieniu Wnioskodawcy niniejszym przedstawiamy poniżej zaistniały stan faktyczny oraz zdarzenie przeszłe, a także własne stanowisko w sprawie oraz wnoszę o potwierdzenie jego prawidłowości i zasadności.

I. OPIS ZAISTNIAŁEGO STANU FAKTYCZNEGO I ZDARZENIA PRZESZŁEGO

1. Wnioskodawca jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, posiadającą siedzibę na terytorium Polski, prowadzącą działalność gospodarczą m.in. w zakresie instalowania maszyn przemysłowych, sprzętu i wyposażenia.
2. Na gruncie umowy najmu z dnia 17 marca 2016 r. („Umowa”) zawartej z „Wynajmujący”) na czas oznaczony do 31 lipca 2020 r., st najemcą zabudowanego gruntu („Grunt”) położonego na obszarze Szczecina przy ul.
3. Umową z dnia 01.03.2017 r. zawartą z (dalej: „”), Wnioskodawca podnajął Grunt na czas oznaczony do 31 lipca 2020 r.
4. Grunt zabudowany jest halą o wymiarach 59x34 m z przylegającą wiatą o wymiarach 23x25 m („Hala”) oraz dwukondygnacyjnym pawilonem socjalno-biurowym o wymiarach 27x10 m („Pawilon”).
5. Wolna od zabudowy powierzchnia Gruntu, niemal w całości jest wybrukowana kostką betonową i stanowi dojazdy, zatoki parkingowe personelu oraz place składowe.
6. Przy narożniku istniejącego Pawilonu, alizowało dobudowę zespołu czternastu modułów kontenerowych 10x3 m każdy („Kontenery”), ustawionych w dwóch kondygnacjach obejmujących po siedem Kontenerów na każdej kondygnacji.
7. Rozpoczęcie użytkowania Kontenerów miało miejsce w dacie 11.04.2017 r..
8. Szkielet Kontenerów wykonany jest z profili stalowych obłożonych od strony wnętrza niepalnymi płytami. Przestrzeń wypełnia wełna mineralna. Ściany zewnętrzne zestawy są dodatkowo ocieplone i wykończone w technologii BSO (styropian grubości 10 cm pokryty cienkwarstwową wyprawą zewnętrzną).
9. Kontenery są ustawiane na podwalinach betonowych ustawianych i poziomowanych na istniejącej powierzchni bruku betonowego. Umożliwia to ewentualne przeniesienie zestawu w inną lokalizację.
10. Kontenery mają charakter socjalno – biurowy i posiadają przyłącza do mediów.
11. Kontenery posiadają instalację wodno-kanalizacyjną podłączoną do instalacji w istniejącym Pawilonie.
12. Instalacja logiczna oraz elektryczna oświetlenia i zasilania urządzeń została rozprowadzona w granicach każdego z Kontenerów i każdorazowo wyprowadzona na korytarz. Wyjścia na korytarz są połączone z odpowiednimi odwodami w tablicy rozdzielczej.
13. Zarówno Kontenery jak i Pawilon mają niezależne wejścia z zewnątrz, niezależne klatki schodowe oraz są wzajemnie skomunikowane na obu kondygnacjach, poprzez łącznik, który ma zapewnić pracownikom przejście w warunkach panujących w miejscu pracy z /do Pawilonu.
14. Kontenery będą wykorzystywane w działalności gospodarczej prowadzonej przez jako zaplecze socjalno-biurowe m.in. dla personelu zatrudnionego przez .

II. PYTANIA DOTYCZĄCE PRZEDSTAWIONEGO ZDARZENIA PRZESZŁEGO

1. Czy na gruncie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, Kontenery opisane w powyższym stanie faktycznym podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.
2. W przypadku uznania, iż Kontenery opisane w powyższym stanie faktycznym podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, kiedy powstaje obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości od Kontenerów.
3. W przypadku uznania, iż Kontenery opisane w powyższym stanie faktycznym podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, kto jest podmiotem zobowiązanym do zapłaty podatku od nieruchomości od Kontenerów?

III. WŁASNE STANOWISKO WNIOSKODAWCY

1. W opinii Wnioskodawcy w przedstawionym stanie faktycznym Kontenery nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.
2. W przypadku uznania, iż w przedstawionym stanie faktycznym Kontenery podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, w opinii Wnioskodawcy obowiązek podatkowy w podatku od Nieruchomości powstanie z dniem 1 stycznia 2018 r.
3. W przypadku uznania, w przedstawionym stanie faktycznym Kontenery podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, w opinii Wnioskodawcy podmiotem zobowiązanym do zapłaty podatku od nieruchomości od Kontenerów jest Wnioskodawca.

IV. UZASADNIENIE STANOWISKA WNIOSKODAWCY

4.1. W ZAKRESIE PYTANIA PIERWSZEGO

- 4.1.1. W myśl art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych („UPol”), opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.
- 4.1.2. Przez pojęcie budynku rozumieć należy obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach (vide: art. 1a ust. 1 pkt 1 UPol).
- 4.1.3. Z kolei budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem (vide: art. 1a ust. 1 pkt 2 UPol).
- 4.1.4. W świetle art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane („PrBudU”), przez pojęcie obiektu budowlanego rozumieć należy budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.
- 4.1.5. Zgodnie z art. 3 pkt 2 PrBudU budynkiem jest taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach,

zaś budowlą – w myśl art. 3 pkt 3 PrBudU – jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

- 4.1.6. Budowlami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej, zgodnie z treścią art. 1a ust. 1 pkt 3 UPoL, są budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą.
- 4.1.7. Ponadto, co ma szczególnie istotne znaczenie z punktu widzenia przedmiotowej sprawy, PrBudU przewiduje także definicję tymczasowego obiektu budowlanego stanowiąc w art. 3 pkt 5 PrBudU, iż obiektem takim jest obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przykrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe.
- 4.1.8. Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż Kontenery, jako obiekty niezwiązane z gruntem, stanowiąc będą tymczasowe obiekty budowlane – powyższe wynika wprost z treści art. 3 pkt 5 PrBudU wskazującego, iż obiekty kontenerowe stanowią tymczasowe obiekty budowlane, o ile nie są trwale połączone z gruntem.
- 4.1.9. Kontener, nie będąc trwale związane z gruntem, może stanowić budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 UPol, jeśli stanowić będzie jedną z budowli wymienionych wprost w art. 3 pkt 3 PrBudU lub w innych przepisach tej ustawy oraz załączniku do niej, a nadto stanowi całość techniczno – użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami.
- 4.1.10. Zważywszy jednak, że obiekty w postaci obiektów kontenerowych nie zostały wymienione wprost w art. 3 pkt 3 PrBudU oraz pozostałych przepisach tej ustawy oraz załączniku do niej, wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie Kontenery nie stanowią budowli w rozumieniu UPol, a w konsekwencji – nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.
- 4.1.11. Podkreślenia wymaga, iż pogląd powyższy znajduje aprobatę w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, który w wyroku z dnia 13 września 2011 r. (sygn. akt: P 33/09) wskazał, że „za >>budowlę<< w rozumieniu PodLokU można uznać jedynie budowle wymienione expressis verbis w art. 3 pkt 3 PrBud, w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. b PrBud, czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno-użytkową”.

- 4.1.12. Za prawidłowością przedmiotowego stanowiska przemawia także orzecznictwo sądów administracyjnych, w tym Naczelnego Sądu Administracyjnego. W powyższym kontekście należy w pierwszej kolejności przywołać uchwałę Składu Siedmiu Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 lutego 2014 r., sygn. akt II FPS 11/13 („Uchwała”), w której podniesione zostało, iż „tymczasowy obiekt budowlany (...) może być budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, jeżeli jest budowlą wprost wymienioną w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego lub w innych przepisach tej ustawy oraz załączniku do niej, stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. b Prawa budowlanego”.
- 4.1.13. Rzeczona Uchwała ma doniosłe znaczenie z punktu widzenia przedmiotowej problematyki, albowiem przepis art. 269 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zabrania składom sądów administracyjnych rozstrzygać w sposób sprzeczny z treścią uchwały Siedmiu Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego, w innych sprawach sądowo administracyjnych, dotyczących materii w niej poruszonej. Innymi słowy, Uchwała będzie wiążąca dla sądów administracyjnych dopóki problemowa materia nie zostanie rozstrzygnięta odmiennie w drodze kolejnej uchwały Składu Siedmiu Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego.
- 4.1.14. Podkreślić należy, iż skoro wykładnia zawarta w uchwałach NSA ma moc wiążącą w stosunku do sądów administracyjnych, to formalnie nie wiąże ona organów administracji publicznej, stron i uczestników postępowania. Jednakże doktryna stoi zgodnie na stanowisku, iż organy administracji publicznej chcąc uniknąć zawetowania ich rozstrzygnięcia opartego na wykładni sprzecznej ze stanowiskiem uchwały w postępowaniu sądownoadministracyjnym winny akceptować wykładnię przyjętą w uchwale NSA [vide: Komentarz do art. 269 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Andrzej Kabat, stan prawny: 30.04.2013, LEX].
- 4.1.15. W tożsamym tonie opowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku z dnia 15 marca 2016 r. (sygn. akt: II FSK 84/14) wskazał, iż „ocena czy kontener może zostać opodatkowany podatkiem od nieruchomości jako budowla (jej część) zależy jest od wykazania, że mieści się on w katalogu wymienionym w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego”. Innymi słowy warunkiem uznania obiektów kontenerowych za budowle w rozumieniu Upol jest wykazanie, iż posiadają one cechy umożliwiające zakwalifikowanie ich do kategorii co najmniej jednego z przedmiotów określonych w art. 3 pkt 3 PrBudU. Pogląd taki wyrażony został także przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 lutego 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt: II FSK 134/13.
- 4.1.16. Rzeczony stanowisko potwierdzone zostało także przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 22 grudnia 2011 r. (sygn. akt: II FSK 1389/11), w którym NSA podniósł, iż „przenośne kontenerowe pawilony handlowe nie są urządzeniami budowlanymi w rozumieniu ustawy prawo budowlane i nie można ich przyporządkować do żadnej z kategorii określanych jako budowla i nie mogą być one przedmiotem nałożenia podatku od nieruchomości.”
- 4.1.17. Podsumowując wskazać należy, iż w opinii Wnioskodawcy skoro Kontenery nie są trwale związane z gruntem, to należy uznać je za tymczasowe obiekty budowlane. Kontenery nie posiadają jednak cech umożliwiających przypisanie ich do kategorii budowli określonych w katalogu zawartym w art. 3 pkt 3

PrBudU. Powyższe wyłącza z kolei możliwość uznania ich za budowle w rozumieniu UpoL, co powoduje, iż nie podlegają one opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

4.2. W ZAKRESIE PYTANIA DRUGIEGO

- 4.2.1. Zgodnie z art. 6. ust 1 UpoL obowiązek podatkowy powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku.
- 4.2.2. Zgodnie z ust. 2 przedmiotowej regulacji, jeżeli okolicznością, od której jest uzależniony obowiązek podatkowy, jest istnienie budowli albo budynku lub ich części, obowiązek podatkowy powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowa została zakończona albo w którym rozpoczęto użytkowanie budowli albo budynku lub ich części przed ich ostatecznym wykończeniem.
- 4.2.3. Z uwagi na fakt, iż rozpoczęcie użytkowania Kontenerów miało miejsce w dacie 11.04.2017 r., w przypadku uznania iż Kontenery podlegają obowiązkowi podatkowemu w podatku od nieruchomości, obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości powstanie w dniu 1 stycznia 2018 r.

4.3. W ZAKRESIE PYTANIA TRZECIEGO

- 4.3.1. W opinii Wnioskodawcy, Kontenery nie są trwale złączone z Gruntem i nie stanowią one jego części składowej.
- 4.3.2. Zdaniem Wnioskodawcy, w celu ustalenia podatnika podatku od nieruchomości z tytułu Kontenerów, należy rozstrzygnąć, który z podmiotów jest właścicielem Kontenerów posadowionych na gruncie.
- 4.3.3. W opisanym stanie faktycznym, Kontenery zostały posadowione na Gruncie. Zgodnie z zasadą *superficies solo cedit* wyrażoną w przepisie art. 191 Kodeksu Cywilnego właściciel nieruchomości staje się właścicielem rzeczy ruchomej, która została połączona z nieruchomością w taki sposób, że stała się jej częścią składową. Za część składową nieruchomości uznaje się do zasady, w szczególności budynki i inne urządzenia trwale z gruntem związane, jak również drzewa i inne rośliny od chwili zasadzenia lub zasiania [vide: 48 KC].
- 4.3.4. W związku z powyższym, zdaniem Wnioskodawcy, za część składową Gruntu można uznać jedynie rzecz ruchomą trwale połączoną z Gruntem.
- 4.3.5. Zgodnie z doktryną prawa cywilnego oraz orzecznictwem trwałe połączenie rzeczy ruchomej z nieruchomością powinno być badane odrębnie w każdym przypadku. Jednakże zasadniczymi przesłankami pozwalającymi na uznanie połączenia rzeczy z Gruntem za nietrwale są:
- możliwość odłączenia rzeczy ruchomej niepowodująca uszkodzenia jej lub rzeczy, od której jest odłączana lub
 - krótkotrwałość ustanowionego pomiędzy rzeczami połączenia, przy czym krótkotrwałość ta może być długoterminowa. Ważne jest połączenie pomiędzy rzeczą a nieruchomością zgodnie z wolą stron, nie miało charakteru stałego, ostatecznego. Ta przesłanka jest również utożsamiana z posadowieniem obiektu budowlanego dla przemijającego użytku (okresowo).
- 4.3.6. Należy zaznaczyć, że w orzecznictwie sądów administracyjnych, obiekt budowlany trwale związany z gruntem to taki obiekt budowlany, który:

- nie może być oderwany od gruntu bez jego uszkodzenia oraz
 - nie jest to obiekt wzniesiony do przemijającego użytku.
- 4.3.7. W ocenie Wnioskodawcy, Kontenery są możliwe do zdemontowania. Możliwe jest przy tym odebranie Kontenerów od Gruntu bez ich uszkodzenia oraz bez uszkodzenia Gruntu. Kontenery są bardzo popularną formą tymczasowych obiektów budowlanych, które mogą pełnić funkcje użytkowe, nie będąc jednocześnie trwale połączone z gruntem na którym są postawione. Funkcjonalność Kontenerów polega, na tym, że posiadają one cechy budynku, przy czym w nieskomplikowany sposób możliwe jest ich przeniesienie, zamontowanie i zdemontowanie. Tym samym, kontenery z punktu widzenia ich gospodarczego przeznaczenia nie mogą być uznawane za rzecz trwale połączoną z Gruntem.
- 4.3.8. Stosownie do treści art. 3 ust 1 pkt 1 UpoL podatnikami podatku od nieruchomości osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej będące właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych z, zastrzeżeniem ust. 3.
- 4.3.9. Wobec powyższego unormowania zawartego w UpoL to właściciel budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej jest podatnikiem podatku od nieruchomości.
- 4.3.10. Z uwagi na powyższe, w opinii Wnioskodawcy w przypadku uznania, w przedstawionym stanie faktycznym Kontenery podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, w opinii Wnioskodawcy podmiotem zobowiązanym do zapłaty podatku od nieruchomości od Kontenerów jest Wnioskodawca.

W świetle powyższego, w imieniu Wnioskodawcy wnoszę o potwierdzenie prawidłowości jego stanowiska zaprezentowanego w poszczególnych pytaniach.

My, niżej podpisane ¹ pouczone o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 w zw. z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. 1997 r., nr 88, poz. 553) za składanie fałszywych oświadczeń, stosownie do art. 14b § 4 Op, składamy oświadczenie o następującej treści:

„Oświadczam, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej, w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej”.